

Cica az erdőben

Holly Webb

HOLLY WEBB

CICA AZ ERDŐBEN

Sophy Williams rajzaival

második kiadás
Könyvmolyképző Kiadó
Szeged, 2010

Tomnak

Első fejezet

Pamacs cica hanyatt feküdt a kosarában szőrös hasát mutogatva, és egy egészen picit horkolt. Nem aludt mélyen, éppen csak szendergett, mancsait az álla alá dugva. Kicsiny teste a kosárnak csak egy sarkát foglalta el. Pamacs cica lassan-lassan növekedett. A kosárra ráragyogott a téli napfény. Igen kellemes volt itt heverészni. Pamacs legszívesebben így töltötte volna az egész délutánt. Gyűjtötte az erőt, hogy amikor Ella hazajön az iskolából, együtt tudjanak játszani.

Ella édesanyja jelent meg az ajtóban, és Pamacs merengve kinyitotta fél szemét. Vajon remélhet-e valami kis ínyencséget? Ella édesanyja lenyúlt, és megcsiklandozta Pamacs füle tövét.

Eleinte nem akarta, hogy Ella cicát kapjon. Amikor meglátták Pamacsot a tanyán, ahol született, piszkos jószágának nevezte a cicát, és azt mondta kislányának, hogy inkább aranyhalat vesz neki. (Pamacs valójában egy kicsit szomorú, hogy Ellának nincs aranyhala.

Ő bezzeg szeretne egyet!) De amikor Ella édesanyja látta, mennyire szomorú Ella, és megértette, hogy a lánya már elég nagy ahhoz, hogy rendesen gondoskodjon egy kiscicáról, meggondolta magát. Mostanra pedig épp annyit babusgatta ő is Pamacsot, mint Ella.

Pamacs dorombolt, és lustán megmozgatta a mancsát. Ella édesanyja megsimogatta Pamacs hasán a selymes szőrt, és felnevetett. A konyhapultra nyúlt, a cicacsemegéért. Pamacs már ugrott is ki a kosárból, lábujjhegyre állva nyújtózkodott a konyhapulton, hogy minél közelebb kerüljön a csemegéhez.

– Csúnyán elkényeztetlek – ingatta a fejét Ella anyukája. – Túl sok csemegét kapsz. Nemsokára kinövöd a kosaradat!

Pamacs boldogan rágcsálta a halízű cicacsemegét, aztán visszaszökkent a kosarába. Tudta, hogy Ella édesanyja csak tréfál. Óriási nagy ez a kosár! Pamacs az egyik végébe húzódott, hátha úgy kisebbnek

látszik. Ella és édesapja talán kicsit eltúlozták a kosár méretét, amikor bevásároltak a kisállat-kereskedésben.

Amikor Pamacs elszökött a tanyáról, nehogy annak a rémes fiúnak az otthonába kerüljön, aki a szomszédék juhászkutyájával fenyegette, Ella és szülei éppen két nappal karácsony előtt találtak rá. Húsz éve nem volt ennyi hó karácsonykor, Ella tehát nem mehetett el, hogy karácsonyi ajándékot vegyen Pamacsnak. De amikor a hó elolvadt, pótolta a mulasztást, és a nagymamától kapott karácsonyi pénzét nagyrészt cicajátékra költötte. Iskolából hazajövet mindig útba esik a kisállat-kereskedés, Ella szívesen néz be, és költi a zsebpénzét Pamacsnak szánt ajándékokra. Pamacs pedig nagyon örül, mert borzasztóan szereti a halízű cicacsemegét...

Pamacs most felkapta a fejét, és hegyezni kezdte a fülét. Kinyílt az előszoba ajtaja! Ella hazaért az iskolából!

– Megjöttem! – kiáltott Ella. Pamacs már szökkent is az ajtóhoz, és Ella lába köré tekeredett. Szívesen kiszimatol a kertbe is, orrát mindig kidugja az ajtón.

Ella gyengéden felnyalábolta. – Hohó! El ne szökj, Pamacs!

Pamacs Ella állához dörgölte a fejét. Dehogyan szökik el. Persze jó mulatság lenne körülnézni egy kicsit a külvilágban. Nemigen engedték ki, amióta Ella és a családja örökbe fogadta, és néha egy egészen picit unatkozott is, amióta szobacica lett belőle. Hét végén Ella mindig kivitte a kertbe, de hétköznap már besötétedett, mire kis gazdája hazaért az iskolából. Pamacs szerette a kertben kapirgálni a fák kérgét, kergetni a leveleket, figyelni a madáretetőt. Bárcsak szabadjára engednék, hogy felfedezőútra indulhasson – de látta, Ella mennyire aggódik, hogy megint elveszítheti, hát engedelmesen ott maradt mellette. Persze butaság – hogyan is tévedhetne el, ha csak a szomszéd kertet venné szemügyre? Amikor elve-

szett, akkor még nagyon kicsi volt. Azóta már sokat nőtt, és egész biztosan odatalál mindenhová.

– Hoztam neked valamit! – mondta Ella, amikor becsukta az ajtót. Kivitte Pamacsot a konyhába, gyorsan adott egy puszit az anyukájának, és kotozásni kezdett az iskolatáskájában.

– Csak nem látogattál el megint a kisállat-kereskedésbe? – kérdezte az anyukája kicsit vidáman, kicsit bosszankodva. – Az a macska azt fogja hinni, hogy mindennap karácsony van!

A kisállat-kereskedés éppen útba esett az iskolából hazajövet, és Ellának megengedték a szülei, hogy be-benézzen, ha nem időzik ott sokáig. Ella anyukája szerette tudni, hol van a kislánya. – Tudom – nézett Ella büntudatosan az anyukájára. – De te mondtad, hogy Pamacsnak nyakörvre van szüksége. Eddig nem láttam igazán szépet, de nézd csak meg ezt! – és felmutatott egy csodaszép kék bőr nyakörvet. – Ugye milyen gyönyörű? Nézd, még a nevét

Ella nagyon szereti a cicáját,
Pamacst. Szörnyen megijed,
amikor Pamacs egy téli napon nem
tér haza. A kiscica azonban élvezi,
hogy kint lehet, különösen, amikor
elered a hó, és megkergetheti a
szép hópelyheket, felfedezheti a téli
ruhába öltözött kerteket.

Hanem hirtelen hóvihár kerekedik,
és Pamacs eltéved az erdőben. Vajon
megtalálja-e Ella a kis kedvencét?

Sophy Williams
illusztrációival

Hatéves kortól ajánljuk!

1 499 Ft

ISBN 978 963 245 103 9

9 789632 451039

 Könyvmolyképző Kiadó